

עמ:

ד"ר

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רענ"י

מסורת הש"ס

(א) לקמן פה.. (ב) [ע"י לקמן
פסא:] (ג) [דף ע"א.
(ד) [תוספתא ס"ו ה"ג].
(ה) לקמן פה.. (ו) ג"ל שחל.

יורה אור השלם

1. אלה החקים אשר
צוה יי את משה בן איש
לאשתו בן אב לבתו
בנעריה בית אביה:
במדבר ל יז

מוסף רש"י

אין אלו גדר עני
נפש. וזין העני מפרס
לעולם נפס חפץ (תבחינת)
(אע"פ) יפר שמה ויבשרנה
ותהא אסורה לו. לחזור
לה, לדושה מלחא שפעה
אחר הנידושן שפעה
ברשותו אקור באושה
מלחא וכלל מפעה דיה
הנידושין וזילן, וקשר
אדם איסר דבר שלא
לעולם, כגון מפעה דיה
שפעה לעשות ולשכח
לעולם אחר גידושין א"פ
שלא בא לרשותו נפש שפא
לעולם דיה מנורשה היא
לשכח דיה שפעה נפשא לו.
יהא אסור (דקדק מה) .

פירוש הרא"ש

[illegible]

אמר רבי יוסי וכו'. ובגמרא (מפרש דלין עניי נפש אלא כגון קוּס
שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין ודגורסין במסכת תשובות בפרק
המזירה) לרבי יוסי ולרבנן דברים שאין בהן עניי נפש כגון שגזרה
שלא לאכול עמו בקערה דהיינו דברים שבני לבנה בגמרא מפרש
היאך מפירין בעל: **עירות מדינה** ו

גדרי ענוי נפש ואלו
יאמרה קונם פירות
להפר פירות מדינה
ואחרת פירות תנווני
אם לא היתה פרנסתו
יפך דברי רבי יוסי:
ווא דמפר שאין בהן
הוא תניא יבין איש
מלמד שהבעל מפר
מרי הלין והלין מפר
לעולם אבל אין בהן
התורה היא הפרה
עלה נדרה בדברים
ההן ענוי נפש אבל
א חייל עליה נדרה
נפש כי מוגרש לה
ר' יוחנן בן נורי
שנה תראה אסורה

דנפקא מרשומיה: חילול עלם. בנדרים
שבינו לבינה אכל ים כהן כ"ו. שה"ס הוא
דקא פשוט למיתלחא: ומי מליא אמרת
דכדים שאין עוני נפס ים כהן
לש דרמיוי עלם וספקן. במתני קום
שאי עושה למין כל מה שאני עושה
להנחת פין יהא עלי כקרבן: ר' יוחנן
כן גורי אומר יפר דשמא יגרשמה וספקא
אסורה לו. דמנה שדרה השמא אלא
בדבריה כלום דאמיני יסילה לאסור עניו
מה שחקנו לו כחכים ממנה אכל אם
יגרשה מיד חל הנדר וספקא אסורה
לאחור לו שהיא מודרת הנקה ממנו
והיינו דברים שבינו לבינה אלא ר' יוחנן
כן גורי יפר אלמא דאי מפס והכר

מגשר לה חו לא חייל עלה נדר: **אמרי הליו וסליו**, בין יש בהן עניי נפש
ובין אין בהן עניי נפש היא לה הפרה לעולם אפי' לאחר שתתגשר אלא
נדברי עניי מופרין לעולם בין לעולם בין לאחרים בין יגרשה
ויחזרה בין תנשא לאחרים: **לעולם חסר**, כשיגרשנו ויחזרנה אלל ניסת
לאחרים חילי עלה: **קום מהדר** אליה אלל דרמני לא יקת יחזרנה אלל
ארחץ: **אילימא דאמרה** קונס פירות וכו' **למי הפרה**, דכיון דלא אמה
קונס פירות עלי סתם אלא חילי נדרה (א) בהגלה אמאי מני מפר והא
אפשר דלא הי עניי נפש דלא תפרק ולא תתפרק בפירות. והשתא לא
ק"ל דרחימא עממה הי עניי נפש: **ועוד**, אי דקאמרה כה"ג בהא לימא
ר' יוסי אין אלו נדרי עניי נפש כלל והא ודאי נדרי עניי נפש הן:
אלל

י' ויס' קא קשיא ליה דהיב נקשי לרבי ויס' אחמי לא יפר דלמא
עולם עלה אללא ליטנא קשיא ליה דקאמר אין אלו נדרי עניו נפש
הבי אין אלו נדרי עניו נפש והא דרבי קשיא דכיון דקמדיה דלמא
דלמא רחמא הוה לן למימר אין יכול להפר משום נדרי עניו נפש:
ואלא

[illegible]

אחרי רבי יוסי אין אלו נדרי ענוי נפש. מפרש בגמ' [פסל] דלר' יוסי נדר ענוי נפש הוא דלא הוין אבל דברים שבטו לבינה הוין: ואלו הן נדרי ענוי נפש. מסקנא דמילתיה דרבי יוסי היא: יביא בל ממינה אחרת. דכיון דמוסרת לאכול מפירות מדינה אחרת אין

הוא ענין נפש: ואם לא היסא פרנסתו
אלא ממנו. שמונוי זה מקיפו ולא
ימלא אחר שיהא מקיפו ופעמים שאין
לו מעוט וממלאה היא מעטתה הלכך
יפיר. ומתקשרה דלרי' יוס' נמי בנדרה
מפירות מדניה אלא דרה גס יפיר
דלא גרעה מדינתה ממונוי המקיפו
יפיר קתי יבוא לה ממדינה אחרת בשלא
נדרה מפירות מדינתה: דברי רבי
יוסי. בגמרה (פס'.) מפרש למה לי כיון
דכריס מלימה תנא אמר ר' יוסי:
גמ' ר' מנשה לה פסלי' ומתקשרה

נדרים שבינו לבניה
מיהו ענוי נפש מפר
ענוי נפש כדאיתא
מבי מגרש לה חייל
שבינו לבניה שאין
יש בהן ענוי נפש
ודברים שאין בהן ענוי
חיילא עלה והא תנן
אומר יפר שמא יג
לו אלמא כי מגרש
הוויא הפרה אמרי
הא לא נדרי ענוי נפש
לאחרים אין בהן ענוי
לאחרים אינו מפר ו
שהוא מפר כיון ד
שיש בהן ענוי נפש
קאמר אילימא דאמרי
עלי אם ארחץ למה
ולא ליתסרן פירות ע
באה לימא ר' יוסי א
דלמא רחצה ואיתסרן

ליחסרון פירות עולם עלה. דמללא תני כגון שגדלה ברחיצה עמא אלאמא ברחיצה ליכא עמי וכיון דליכא עמי למה לה הפרה. ומדאמרין להאי יושנא דלמה לה הפרה ואמרי' מני לא תרחץ ולא ליחסרון פירות עולם עלה משמע דכל אימת דלחא רחצה לא מתחסי' עלה פירות ולא יחסינן שמא תרחץ ואיכא דמקד דלא אמר רב יי' יהודה לעיל פרק ואינו מותרין (דף ד:) קונן עמי בשביעיה הוים אס' איש למחר אל יישן היום יחסינן שמא יישן למחר דבתנאיא לא מודהר יי' אי' לן למיחש דלמחא רחצה ותחסי' מהשחא צפירי לאו קושיא היא דאי אמרה כהדיא קונן שחא עולם עמי מהוים אס' ארחץ יי' אל' איש שחללה נדרה כיום אין במשמע שחולל נדרה אלא נדרה שחבירו על תנאה: ועוד כסא לימא רבי יוסי אי' אלו דינא גלברי עמי נכס דלמחא רחצה ואפסרון פירות עולם עלה. לא יחסינא

הרמז דהא איפכא אקשינן לתנא קמח לא תרחק ולא לתספור פירות
כלתא פליג תתמי דתיים מיין דלחמ רחמא אלח דקאמר דלפס
הרמזה אעיקר נדרה האו אית עיני נפש ואם איחא דלא מודה לי

ג א מ"י פ"ב מהל'
נדרים הל' ו סמג לארץ
רמב טושי"ע י"ד סמח ר"ל
סעיף ס'
ד ב ג מ"י שס הל' כ ג
טושי"ע שס סעי' נה:

הגהות הב"ח

(א) גם' ולא ליסמךן פירות
עולם עליה כג"ל ותיבת
אלו נמחק: (ב) רש"י ד"ה
מבי' מנרש' לה וכו' חיל
עלה נדרא בנדר' כג"ל
וסדר' (ג) ר"ה אלימלך
וכו' תליל נדרה בהנאת
רחיצה אחרי מלי:

תוספות

[illegible]

ת"י"ן. דמקתני חנא שגדר
נפסא לא עיני נפסא הוא ו
עלה וקסא דמטיקרא פריך
רבי יוסי אימר לא יפר וקא
עניי נפסא והר"מ פ"י דהש"
קרו לה מנוולתא דה"נ אמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones